

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 50. szám

2021. július 19

Oltó-PONT-itt?

Sok mindent megért már a Területi Képviselőtünk, meg vele együtt mi is, de a mostani állapot enyhén szólva is furcsa. Az, hogy járvány van, sajnáljuk. Azt, hogy oltanak, elfogadjuk. Azt, hogy a határon túliakat is oltják, azt is elfogadjuk. Azt, hogy az oltópont PONT a „szánkba” van telepítve, az számomra már aggályos, több okból kifolyólag.

Ugyanis a gyönyörű szép mobil oltópont az ajtóntól kb. 2-3 méterre van. Negyven fok melegben a klimatizált mobil autópontra berendezése egész nap ad némi alapzajt a város felől, amit kénytelenek vagyunk elviselni. A vasút zaját meg munkaköri kötelességünk elfogadni, mint ahogyan azt is, hogy klíma nélküli lapos épületünkben mi is igen szenvedünk. És most elsősorban nem magamról beszélek, hanem a nyugdíjas szakszervezeti aktivistáinkról, akiknek a meleg mellett a zajt is el kell viselniük. Ja, hogy a zaj miatt szellőztetni a város felől sem lehet már? Na, ezt már sajnáljuk.

Pedig délelőttként a parkoló felől némi hűvös levegőt be lehetett engedni, mostanság ezt sem engedhetjük meg magunknak, mert az oltásra várakozók az ajtóntól előtti árnyékos szakaszra húzódnak. Na, ez is aggályos, a „karattyolást” és a busz alapzajt hallgatni napestig... Arra meg gondolni sem merek, hogy ki vagyunk-e téve veszélynek egészségileg. Csak remélni tudom, hogy az ide tévedő emberek nem hordoznak semmilyen coviddal kapcsolatos vírust, vagy bármi más egyebet. Persze, ez nem is az én dolgom, én csak aggódom. Magam miatt, a kollégáim miatt és azon tagjainkért, akik bejönnek az épületünkbe. Kisebb kerülővel persze, mert sem gyalog, sem gépkocsival nem egyszerű a történet.

De, hogy ne csak panaszkodjak, ennek az oltópontosdinak van egy előnye is. Már több alkalommal szóvá tettem, hogy a senki földje van az épületünk előtt. Míg télen a csúszós parkoló, addig nyáron a derékig érő fű okoz galibát, mert eddig is volt a terület valakié, de sem a gaz, sem a jég nem tűnt fel rajtunk kívül senkinek. És láss csodát! Az oltópont ide telepítése előtti napokban igencsak

nagy rendet csaptak az önkormányzati emberek. Nemhogy a fűvet lenyírták, de még a járdaszegélyek mellől is eltüntették (kigyomlálták) az évek óta burjánzó gázt. Ami eddig is eltűnt, ha kellő napsütés szárította ki, vagy hideg fagyasztotta. Most azonban biztosan meg kellett mutatni, hogy milyen rendezett a terület, amit eddig csak könyörgések árán tett rendbe a vasút, mivel a terület nem hozzájuk tartozik.

De mi, az itt dolgozók, tagjaink vasutasok vagyunk, és az egy hónapon át tartó kellemetlenséget viselnünk kell. Tudom nemcsak nekünk, mert a váróterem is zsúfolásig tele van az oltakozókkal – és természetesen utasokkal – a mellékhelyiségeket pedig nem győzik rendben tartani a kolléganők. Szerencse, hogy mindez csak egy röpke hónapig tart, mert információim szerint Johnson vakcinát használnak, amiből egy is elég.

Szóval, Kedves Olvasók, félre ne értsék fenti soraimat, nem az oltakozás zavar, hanem az oltópont elhelyezkedése. Az illetékesek biztosan igyekeztek a legalkalmasabb helyet megtalálni, de ismét megkérdem: miért PONT itt?

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Utasarótság

Vannak örök témák, melyeknek, ha változnak, akkor is van egy állandójuk, ha más nem, a folytonos változás. De az is az állandó felé közelít, hogy a változás nem feltétlenül jelent folyton jobbítást. A szándék természetesen mindig a jobbra törekvés, a jó indulatú változás, de mint tudjuk, az a bizonyos út is jó szándékkal van kikövezve, mégis egészen a pokol kapujáig lehet haladni rajta. Természetesen a vasúti menetrend korántsem ilyen, az oda visz, ahová szeretnénk menni. Csak nem úgy, esetleg nem akkor, de az is lehet, hogy nem arra.

Jó dolog az InterCity, de nyilván rövidebb utakra a gyors, vagy sebes, vagy személyvonat is megteszi, különösen, ha lakhelyünkön, vagy úti célunkon csak azok állnak meg. És talán helyénvaló az elvárás, hogy száz-százötven kilométeren belül, ugyanazon (fő)vonalon ne kelljen átszállnia barátunknak, az utasnak. De belenézvén a menetrendbe, mert mondjuk tudatos az utazó, és nem akarja a személypénztárost, vagy a jegyvizsgálót ilyesmivel zaklatni, elgondolkodik: vajon miért nem mehet átszállás nélkül például Tuzséról Debrecenbe, mint oly sok éven át?

Mert, hogy a menetrend szerint csak itt-ott van olyan vonat Záhonyból Nyíregyháza felé, amivel átszállás nélkül utazhat Debrecenig. A menetrendszerkesztés tudorai – vagy megrendelői – még komikus mivoltukat is megvillantják: leszáll Nyíregyén Anyuka, Apuka, a két rakoncátlan kölyök, no meg az utazótáskák, és elindulnak az utascarnok felé megtudni, honnan indul a hányas, amire át kell szállniuk. Aztán megnézik még egyszer, netán harmadszor is, mert bíz előfordul, hogy a vágány ugyanaz, mint amelyikre érkeztek. Miközben visszaballagnak, kicsúszik a szájukon egy-két keresetlen szó, tán még az utazótáskák is pironkodnak. Mert bizony értik ők a tréfát, de vannak esetek, amikor nem igazán szeretik.

VONAT NEM	HOVÁ	VÁGÁNYRÓL	IDŐ
GYORS VONAT	NYIREGYHÁZA	SZEMBEN	I
IC	BUDAPEST KELETI PU	JOBBRA	II
GYORS VONAT	MÁTÉSZALKA	BALRA	III
SZEMÉLY VONAT	SZEGED	JOBBRA	IV
SZEMÉLY VONAT	40T - CSOP		

No, persze, úgy kell nekik! Miért nem mentek tavaly, vagy tavalyelőtt Debrecenbe, pulykakakas akkor is lett volna. Meg volt közvetlen járat is Záhonyból, ami akár Tuzséron is megállt. Nem is beszélve arról, ha netán a Balcsira vágytak, idén oda csak átszállással utazhatnak keletről, legalább jobban esik majd a csobbanás. De, ha átszállnának útközben egy klímabeteg cityre, még felemelőbb volna az érzés, amikor végre nem a sajátjukban fürdenek majd.

Mondják, mindenféle statisztikai és egyéb szempontok, elvárások is vezérik a menetrendszerkesztést, de oly mindegy, milyen célból, hiszen az utasnak csupán egy kérdése van: ennyi a barótság? Igaz, megoldás mindenre van, esetünkben úgy hívják, személygépkocsi. Kicsit füstösebb, kicsit luxusabb, de senki nem zaklatja az utasok barótságát, mondván, jobb a békesség.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

SZERENCSE?

Baráti beszélgetés a szomszédok között: Ötvenöt éves vagyok, az ötödik hónapban születtem. Az ötödik kerületben élek az ötödik emeleten, az ötös lakásban. Öt gyerekem van. Elmentem a lovira, minden pénzemet feltettem az ötös futam ötös számú lovára.

– Na és nyert?

– Nem, ötödik lett...

HÉTVÉGI HANGULAT

A gyerek felhívja apját: Szia, apa! Meglátogatnánk benneteket, milyennek ígérkezik a hétvége?

– Óhh fiam, ragyogónak! Anyád épp most harapta el a nyelvét...

Balogh Attila